

ÍTRÓTTUR

» Alan Cook stillaði seg at spæla ballónbóltar. Eg bleiv spinnandi óður og langaði bóltin einaferð so harðliga í borðið, at hann stakk upp til áskoðararnar. Hann gjørdi tað ikki aftur, men eg tapti so dystin

høvdu aðrar ítróttargreinar at taka sær av. Tey hava helst eisini havt ein tungan rakstur, soleiðis sum ítróttarfeløg høvdu tá eins væl og í dag. Tað vísir seg, at nógv stendur og fellur við einstaklingum, heldur Peter.

Nýggja felagið eitur Tór og verður sett á stovn saman við Eyðuni Luid, Birgiri Carlsson og bróðurinum Ivani Hentze Niclasen.

– Samanumtikið var tað ein sólskinssøga, og vit sóu einar 80-90 ungdómar venja ímillum kl. 17-22, sigur Peter, áðrenn hann peikar á hvussu stórt vónbrot tað var at Post-

í oljuvinnuni tosaðu um at senda fólk til Skotlands. Aberdeen var og er jú oljuhøvuðsstaður í Stórabretlandi, vísir Peter á.

Hann las marknaðarføring og búðleikaðist á einum kollegium í Aberdeen, har einir seks ella sjeiðir føroyingar eisini vóru. Hann fann sær sjálvsagt alt fyri eitt borðtennisfelag, og við tí felagnum spældi hann liðdystir í Aberdeen og økinum runt um. Hann var ímillum 15-20 teir bestu leikararnar í Skottlandi um hetta mundið, og bæði árin, hann búði har, luttók hann í stórari kapping í Glasgow, har bara teir bestu sluppu við. Peter tók seg aftur nógv fram.

45 ára gamal, so er hann framvegis við og vann leygardagin sítt 16. FM-heiti ímóti einum av sínum mongu uppaldum leikarum, 21 ára gamla Halli Thorsteinsson. Hetta er fjórða ættarlið av leikarum, sum Peter megnaði at vinna á. Hvat er tað sum ger, at hann ikki vil sleppa borðtennis?

– Handan spurningin havi eg mangan hugsað um. Eg haldi tað framvegis vera stuttligt at spæla, og eg havi havt ógvuliga nógv borðtennis-upplivingar ígjøgnum lívið, bæði her heima og uttanlands. Vetur inn og vetur út, tey myrku kvøldini, eg veit ikki hví. Tað hongur helst saman við at eg eri venjari, góði felagsandin ger sítt og ein feril av ábyrgd havi eg móttvegis ítróttini, sum hevur givið mær so nógv. Eg royni at geva aftur við at framvegis venja við. Tað er sjón fyri søgn, at eg enn kann vera við, sigur Peter.

Songfuglur burturav

Tað er ikki einans við einum borðtennisbatti í hondini, at Peter ger seg galdandi. Hann hevur tikist nógv við at syngja, er iðin kórsangari og hevur fyri stuttum givið sína fyrstu fløgu út, ið kallast »Fýra bjarkir«.

– Tað byrjaði í 1991 við sangvenjing hjá Ólavi Jøkladal. Tað lá ikki í kortunum, men mamma mín valdi tað og vildi kanska hava meg út úr húsinum at syngja, sigur Peter skemtandi.

Hann fekk privata sangundirvísing fyrstu ferð hann steðgaði í Danmark, og tað sama fekk hann í Skottlandi.

– Tað var heima hjá einari pensjóneraðari sopran-sangarinnu, ið bar navnið Elaine Webster. Eg minnst væl hugnaligu skotsku stovuna, har alt skalv tá ið hon fór at syngja, sigur Peter.

Men tað gekk væl. Elaine, sum nú nærkast teimum 80 og framvegis hevur samband við Peter, meldaði hann til eina stóra sangkapping. Tað var eingin ivi hvør skuldi vinna kappingina, tá ið Peter stemmaði í tættin Che Gelida Manina úr opruni La Bohème eftir Giacomo Puccini:

– Jú, Peter er ein meistari!

verk Føroya síðani leigaði seg inn í bygningin og tey glaðu borðtennisfólkini vórðu tveitt á dyr.

– Vit stóðu so aftur við trupulleikanum at leiga okkum inn í lítlar hallir, sum vit hava gjørt líka síðani tá og framvegis gera tann dag í dag. Tíbetur røkist nú fyri, at býráðið kemur við einari loysn, sigur hann.

Skotskt ævintýr

Í 1994 tekur Peter av møguleikanum at flyta til Aberdeen at lesa á Robert Gordon University, sum var eitt tilboð hann fekk umvegis lesnað á Fróðskaparsetri Føroya.

– Føroysku myndugleikarnir høvdu júst tá undirskrivað avtalu um at yvir-taka undirgrundina og fólk

– Eg vil siga, at eg møtti einari nýggjari borðtennismentan. Eg broytti teknikk, serliga forhendina. Ein ísræli, sum eg las saman við, var kringur og spældi fyri ísrælska landsliðið. Hann lærði meg at slappa av í økslini til tess at fáa meiri ferð í undirarmmin. Tað var ein ey-opener, sigur Peter.

Umvegis Danmark til Føroya

Eftir loknan lesnað í Aberdeen býr Peter eitt skifti í Christianshavn og spælir fyri felagið Greve BTK. Í 1999 gekk leiðin so endaliga aftur til Føroya, her hann síðani hevur spælt fyri felagið Tór, sum hann sjálvur var við til at seta á stovn. Hann var í stórformi og árin 2000 til 2007 var hann ikki til at vinna á og gjørdist føroyameistari átta ár á rað. Hann var um reppið at taka metið frá gomlu kempuni av Tvøroyri, Alec Bech, sum í síni tíð vann FM níggju ferðir á rað.

Hóast Peter nú er vorðin